Anordningsmuligheden anvendes bl.a. på følgende områder: det finansielle og selskabsretlige område (f.eks. lov vedrørende finansiel virksomhed, aktie- og anpartsselskabslovgivningen, hvidvasklovgivningen, lov om indskydergarantifonden, lov om værdipapirhandel, årsregnskabslov), veterinærvæsen, fødevareområdet, det immaterielretlige område (lovgivningen vedrørende industriel beskyttelse, patent-, varemærke-, mønster- og ophavsrettigheder), arbejdsskadeforsikringsområdet, aftaleretten, offentlighedslov og forvaltningslov for statens institutioner i Grønland, folkeregistrering, udlændingeområdet, søfartsområdet, lovgivningen på person- og familieretsområdet samt området vedrørende fonde.

Efter forslagets § 17, stk. 1, skal regeringens lovforslag, som indeholder en bestemmelse om, at de »vil kunne sættes i kraft for Grønland«, forelægges for Grønlands Selvstyre til udtalelse, inden fremsættelsen for Folketinget.

Regeringen afventer selvstyrets svar inden fremsættelsen for Folketinget af lovforslag, der ved kgl. anordning kan sættes i kraft for Grønland, hvis lovforslaget helt undtagelsesvist skulle indeholde bestemmelser, som udelukkende gælder for Grønland eller har særlig betydning for Grønland.

I de sædvanlige tilfælde, hvor et lovforslag ikke indeholder bestemmelser, som udelukkende gælder for Grønland eller har særlig betydning for Grønland, kan regeringen fremsætte lovforslaget, selvom selvstyret udtalelse ikke foreligger.

Den høring, der iværksættes for lovforslag, som ikke indeholder bestemmelser, som udelukkende gælder for Grønland eller har særlig betydning for Grønland, har karakter af en mere teknisk præget høring, hvorunder der vil være mulighed for, at selvstyret kan fremsætte bemærkninger til forhold vedrørende Grønland, som der bør tages hensyn til i loven, herunder særligt udformningen af anordningsbestemmelsen.

Det bemærkes, at der ud over den høring, der iværksættes forud for lovforslagets fremsættelse for Folketinget, efterfølgende vil ske konkret forelæggelse for selvstyret af udkast til kongelig anordning, der sætter den pågældende lov i kraft for Grønland. En sådan kongelig anordning er en administrativ forskrift, og forelæggelsen af denne for selvstyret vil ske i medfør af forslagets § 18, jf. nedenfor. I disse tilfælde vil udstedelsen af forskriften skulle afvente selvstyrets udtalelse, jf. nedenfor.

Det bemærkes endvidere, at hvis selvstyret i forbindelse med udarbejdelsen af udkastet til kongelig anordning skulle have ønsker til lovens indhold, som ikke vil kunne imødekommes inden for lovens rammer, kan man undlade at udnytte lovens mulighed for ikraftsættelse ved kongelig anordning. Der vil i stedet kunne søges gennemført en særlig lov for Grønland på det pågældende område. Denne mulighed ændres der ikke på med lovforslaget.

I medfør af forslagets § 17, stk. 3, kan regeringen fastsætte en frist for selvstyrets afgivelse af udtalelser efter stk. 2. Det forudsættes, at fristen fastsættes så lang, som forholdet i det konkrete tilfælde tillader.

3) Loven gælder ikke for Grønland

Hvis en lov ikke gælder for og heller ikke vil kunne sættes i kraft for Grønland, kan der være tale om lovgivning på et område, der hører under selvstyrets kompetence, f.eks. skatteområdet. Der kan imidlertid også være tale om lovgivning på et område, hvor rigsmyndighederne har lovgivningskompetencen, men hvor der findes en særlig lov for Grønland. Den danske færdselslov indeholder således en bestemmelse om, at loven ikke gælder for Grønland, da området er reguleret i den særlige færdselslov for Grønland, jf. under pkt. 1.

Det forudsættes i forslagets § 17, stk. 1, at alene love, der gælder for eller vil kunne sættes i kraft for Grønland, skal forelægges for Grønlands Selvstyre til udtalelse.

8.4. Nærmere om forelæggelsesreglerne i forhold til administrative forskrifter

Bestemmelsen i forslagets § 18, stk. 1, omhandler høring af Grønlands Selvstyre vedrørende administrative forskrifter, herunder bekendtgørelser og kongelige anordninger, der sætter love i kraft for Grønland.

Der er parallelitet mellem bestemmelsen i forslagets § 17, stk. 1, og bestemmelsen i forslagets § 18, stk. 1. Er der således tale om en lov, der gælder umiddelbart for Grønland, vil der som altovervejende hovedregel også være behov for, at de administrative forskrifter, der udstedes i medfør af loven, gælder umiddelbart for Grønland. Dette er f.eks. tilfældet i relation til indfødsretsloven (der gælder for Grønland), idet bekendtgørelse nr. 576 af 22. november 1978 om erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring også gælder umiddelbart for Grønland.

Efter forslagets § 18, stk. 1, skal de udkast til administrative forskrifter, som skal gælde for Grønland (»omfatter Grønland«), eller som »vil kunne sættes i kraft for Grønland«, forelægges for Grønlands Selvstyre til udtalelse, inden udstedelsen. Materialet forelægges i videst muligt omfang på grønlandsk og på dansk. Udstedelsen afventer selvstyrets svar vedrørende disse forskrifter, hvis disse indeholder bestem-